

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyně Mgr. Markétou Vdovcovou v právní věci žalobce:

K&K TECHNOLOGY a.s., Klatovy I, Zlatnická 33,
PSČ 339 01, IČ 648 33 186

zastoupen:

Mgr. Klára Stibůrková, advokát, Husova 2117, Benešov

proti

žalovanému:

VHS plus, Vodohospodářské stavby, s.r.o., Veselí nad Moravou,
Masarykova 1197, IČ 469 76 469

zastoupen:

JUDr. Pavel Smetka, advokát, Masarykova 1031, Veselí nad Moravou

o bezplatné odstranění vad, eventuálně poskytnutí slevy z ceny díla

t a k t o :

I. Žalovaný je povinen bezplatně odstranit vady stavební části díla na čerpací stanici odpadních vod v Hodoníně, a to opadávající sanační omítky na betonových stěnách a vodohospodářských objektů v plném rozsahu uplatněných vad do devadesáti dnů od právní moci tohoto rozsudku, a to na objektu:

- čerpací stanice I
- lapák písku – jeho vnitřní část
- čerpací stanice II
- aktivační nádrž – její vnitřní část
- spojovací potrubí a žlaby
- armaturní komora u aktivační nádrže
- armaturní komora u dosazovací nádrže.

II. Žalovaný je dále povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 154.310,92 Kč k rukám právního zástupce Mgr. Kláry Stibůrkové, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá žalobou ze dne 5.10.2007, doručenou soudu dne 25.10.2007, uložení povinnosti žalovanému odstranit vady stavební části díla na čerpací stanici odpadních vod v Hodoníně, a to opadávající sanační omítky na betonových stěnách a vodohospodářských objektů v plném rozsahu uplatněných vad do 30ti dnů od právní moci tohoto rozsudku, a to na objektu:

- čerpací stanice I
- lapák písku – jeho vnitřní část
- čerpací stanice II
- aktivační nádrž – její vnitřní část
- spojovací potrubí a žlaby
- armaturní komora u aktivační nádrže (dále také AN)
- armaturní komora u dosazovací nádrže (dále také DN)

V žalobě žalobce uvedl, že byl předkladatelem vítězné nabídky ve výběrovém řízení na realizaci intenzifikace čistírny odpadních vod v Hodoníně (dále už jen ČOV v Hodoníně) a proto uzavřel dne 17.1.2001 Smlouvu o dílo, kterou se zavázal ve vztahu k objednateli stavby Vodovody a kanalizace Hodonín a.s., IČ: 49454544, se sídlem Purkyňova 2, 695 11 Hodonín (dále Investor), k realizaci výstavby ČOV Hodonín, a to formou její technologické intenzifikace zahrnující stavební úpravy. S žalovaným následně uzavřel žalobce dne 28.2.2001 Smlouvu o dílo na stavební práce na ČOV Hodonín, kde se žalovaný zavázala k realizaci veškerých stavebních prací v rámci prováděné intenzifikace za cenu díla ve výši 46.431.789,07 Kč bez DPH. Cena díla byla žalobcem v plné výši žalovanému uhrazena. Výstavba na ČOV Hodonín probíhala dle projektové dokumentace zpracované společností HYDROPROJEKT CZ a.s., IČ: 26475081, se sídlem Tábořská 31, 140 16 Praha. Nedílnou součástí Smlouvy o dílo uzavřené mezi žalobcem a žalovaným byla obsáhlá smluvní dokumentace, která zahrnovala jak obsah a rozsah prací, tak postup, pravidla, podmínky výstavby a zejména požadované výstupy a výsledky prací. Jednalo se o Nabídku zhotovitele, Obchodní podmínky pro stavební a inženýrské práce, Zvláštní podmínky smlouvy, Obecné požadavky na provádění stavby, Všeobecné podmínky smlouvy, Požadavky investora, projektovou dokumentaci, ocenění výkazu výměr, Smluvní memorandum. V rámci realizace díla byly žalovaným provedeny i sanační práce na železobetonových konstrukcích vodohospodářské stavby ČOV Hodonín, a to opravy betonových skeletů jednotlivých vodohospodářských objektů na čistírně vně i uvnitř, k jejich zajištění proti rozpadávání a drolení. Dílo bylo dne 31.10.2002 předáno žalobci. Žalobce následně dílo řádně předal investorovi.

Dne 1.10.2004 uplatnil investor u žalobce reklamaci týkající se vad díla, a to praskání a opadávání vrstvy sanační omítky z podkladových betonů u vnějších stěn objektu SO 04 lapák písku, SO 07 armaturní komora u aktivační nádrže a SO 10 rozdělovací objekt u dosazovací nádrže. Tyto vady žalobce obratem uplatnil u žalovaného. Žalovaný plně uplatněné vady uznal a tyto opravil. V takto opravených částech je dílo již nadále bez závad. Dne 2.11.2006 uplatnil investor u žalobce reklamaci týkající se vad díla, a to praskání a opadávání sanační omítky ze stěn železobetonových konstrukcí na všech sanovaných objektech, konkrétně na objektu SO 01 čerpací stanice I, SO 04 lapač písku, vnitřní část, SO 05 čerpací stanice II, SO 07 aktivační nádrže, vnitřní část, SO 20 spojovací potrubí a žlaby, armaturní komora u AN a armaturní komora u DN. Tyto vady žalobce obratem uplatnil u žalovaného. Žalovaný přípisem ze dne

12.3.2007 plně odmítl odpovědnost za uplatněné vady. Žalobce opětovně vyzval žalovaného k odstranění vad do 30.8.2007. Do dnešního dne žalovaný vady neodstranil. Žalobce zjistil, že žalovaný nepostupovala plně v souladu s ujednaným a garantovaným postupem. Ze Zvláštních podmínek smlouvy z čl. 4.2.1. plyne, že žalovaný bude pravidelně připravovat měsíční zprávy o postupu prací, které budou obsahovat mimo jiné výkazy o stavu stavebních prací a testování a zkouškách a seznam požadavků ke změnám, odchylkám a doplňkům. Tyto povinné měsíční zprávy žalovaný nevyhotovoval. Z Obecných požadavků na provádění stavby vyplývá, že 1) poškozené betony musí být obnaženy až na zdravé jádro, 2) odhalená ocelová výztuž nesplňující pevnostní požadavky bude ořezána a nahrazena novou, 3) kvalita betonu se prověřuje zkouškou v tahu v počtu minimálně 6 zkoušek, 4) zhotovitel je povinen vést záznamy o povrchové teplotě konstrukce před zahájením jednotlivých sanačních kroků a v průběhu tuhnutí a 5) po zjištění většího poškození bude rozsah jednotlivých kroků vzájemně odsouhlasen až po očištění původního betonu. Žalobce zjistil, že podkladové betony nesplňovaly nutné hodnoty v tahu a v tvrdosti a nevyhovující ocelová výztuž nebyla všude nahrazena novou. Stavební deník neobsahuje žádné zápisy ve vztahu k přípravě sanací, neobsahuje počátky a konce prací, nejsou zaznamenány klimatické poměry, výsledky zkoušek tahu a odtrhu na betonových podkladech. Žalovaný nežádal o změnu postupu a projektové dokumentace. Nebyl dodržen celkově podrobný plán a závazný postup a nebyla tak zajištěna garantovaná kvalita prací. U objektu SO 20 žalovaný plně pochybil, neboť vůbec nezpracoval postup sanací. Žalovaný nepředal žalobci předem informaci o skutečnosti, že navržený postup není s ohledem na zjištěnou kvalitu podkladových betonů vyhovující.

Žalobce dále zjistil co do vlastní realizace sanačních prací na straně žalovanému tato pochybení:

SO 01 – čerpací stanice I – chybí kompletně odtrhové zkoušky a zápisy o nich

SO 05 – čerpací stanice II – nebyla realizována odtrhová zkouška na vnitřních stěnách, odtrhová zkouška na vnějších stranách nevyšla, v postupu žalovaného však tato skutečnost nebyla reflektována, u zkoušky přídržnosti reprofilace k podkladu nebylo dosaženo hodnotícího kritéria průměrné hodnoty, v postupu žalovaného však tato skutečnost opět nebyla reflektována

SO 04 – lapák písku – vnitřní část – odtrhová zkouška na dně lapáku byla provedena na 3 místech místo na 6 místech, odtrhová zkouška vnitřních obvodových stěn nevyšla, v postupu žalovaného však tato skutečnost opět nebyla reflektována, chybí datum jejího provedení

SO 20 – spojovací potrubí a žlaby – armaturní komora u AN a armaturní komora u DN – nebyl žalovaným zpracován postup při sanaci, v rozporu s ujednáním nebyly veškeré ocelové konstrukce nahrazeny novými

SO 07 – aktivací nádrže/AN – dne 19.7.2001 bylo na výrobním výboru rozhodnuto, že žalovaný zpracuje změnu projektové dokumentace, žalovaný změnu nikdy nepředložila

Žalovaný byl dále výslovně upozorněn na porušení kontrolní činnosti – porušení mezioperačních kontrol u SO 07 – aktivace, repase betonů, kdy žalovaný byl upozorněn, že toto bude považováno za vadné plnění. Žalovaný bez řádného zpracování a odsouhlasení změn postupu sanací prováděl opravy stěn z velké části pouhým otryskáním a nátěrem Mapefer a prováděl reprofilace. V zápisech ve stavebních denících není uvedeno, že železné pletivo bylo instalováno na všechny vnitřní a vnější stěny objektů AK.

Žalobce dále v žalobě uvedl, že odpovědnost žalovaného je objektivní. Žalovaný poskytl žalobci záruku po dobu 5ti let od předání díla. Žalovaný odpovídá za přiměřenost, stabilitu a

bezpečnost veškerých operací na staveništi a veškerých metod stavby a odpovídá za správnost projektem navržených zhotovovacích prací a jejich technických podmínek. Žalovaný nese v rámci své záruční odpovědnosti odpovědnost za všechny následné, jednorázové, speciální nebo nepřímé škody.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 22.5.2008 uvedl, že nárok žalobce zcela neuznává, a to ani z části. Předmětné dílo bylo provedeno kvalitně, v souladu s realizační projektovou dokumentací dodanou žalobcem. Žalovaný dále uvádí, že za vady neodpovídá, neboť žalobce opakovaně upozorňoval na nevhodnost jeho pokynů dle jím dodaného projektu k provádění sanačních prací železobetonových konstrukcí ČOV Hodonín s ohledem na jejich nevyhovující stav, žalobce však na jejich dodržení trval. Stalo se tak mimo jiné zprávou č. 68/01 znaleckého ústavu STAVEXIS, s.r.o. Brno ze dne 27.8.2001. Ke změně nedošlo ani po dalších zjištěních, mimo jiné i zprávou téhož znaleckého ústavu č. 46/02 ze dne 31.5.2002. Žalobce navrhl a vyžadoval opravu vnitřních stěn objektů ČOV Hodonín sanačními omítkami na původní beton, který v důsledku kontaktu se zemní vlhkostí z vnější strany pod terénem tuto vlhkost kumuloval za provedenými omítkami, přičemž z tohoto důvodu docházelo v následujících zimních obdobích k narušování původního betonu zmrazovacími cykly, který se tak vylamoval i s provedenou omítkou. K opadávání ani praskání omítek nedochází tam, kde je část objektu zastřešena a tedy původní beton není v kontaktu se zemní vlhkostí. Dále žalobce neoznámil vady bez zbytečného odkladu poté, kdy je zjistil. Vady díla zjistil žalobce přípisem investora ze dne 2.11.2006, žalovanému je oznámil až přípisem ze dne 12.3.2007.

Žalovaný ve svém vyjádření dále uvedl, že vady reklamované dne 1.10.2004 nejsou hodnými vadami plnění, které žalovaný neuznává. Není pravdou, že by nebyly prováděny měsíční výkazy o postupu prací. Není pravdou, že by poškozené betony nebyly dle požadavku stavebního dozoru a investora otrýskány a není pravdou, že by ocelová výztuž nebyla nahrazena novou či stávající, obnažená natřena. Kontrolní zkoušky včetně odtrhových byly pravidelně prováděny znaleckým ústavem STAVEXIS Brno. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného ze dne 5.11.2008 uvedl, že žalovaný na konkrétně uvedené vady nereaguje a na rozporování doložených tvrzení žalobce žádné důkazní prostředky nepředkládá. Žalobce není osobou, která žalovanému dodala projektovou dokumentaci, neboť tato byla vyhotovena na základě smlouvy o dílo mezi společností HYDROPROJEKT CZ a.s. a investorem. Projektová dokumentace byla žalovanému předložena ke shlednutí a vyjádření. Žalovaný se k projektu vyjádřil a požadoval změny písemně přípisem ze dne 8.3.2001, tyto byly odsouhlaseny. Poté žalovaný předložil technologický postup sanace zahrnující odsouhlasené změny vypracovaný společností STAVEXIS Brno a takový dokument označený jako Smluvní memorandum se stal součástí smluvní dokumentace. Cena díla byla navýšena dle požadavku žalovaného, přesto, že žalovaný neprovedl průkazný průzkum, zkoušky ke zjištění kvality podkladových betonů nebyly provedeny ve sjednaném rozsahu, výsledky zjištěné jako nevyhovující nebyly respektovány a výsledky zjištěné jako vyhovující byly chybné. Veškeré poškozené betony musí být obnaženy na tzv. „zdravé jádro“, kdy povrch vykazuje pevnost 1,5 MPa v prostém tahu. Žalovaný vychází z hodnoty 1,1 MPa. Shodně se odchyluje i od požadovaných parametrů pro přídržnost realizované reprofílce k podkladu, kdy zadávací dokumentace vyžaduje dosažení hodnoty v trhu větší než 1,7 MPa, žalovaný vychází z hodnoty 1,1 MPa. Žalovaný po dobu realizace díla neprováděl technologickou kontrolu ze strany

dodavatele sanačních materiálů. Žalovaný prováděl sanace ve dnech, kdy klimatické podmínky nesplňovaly technologické požadavky stanovené výrobcem sanačních materiálů. Žalovaný aplikoval sanační hmoty opakovaně při teplotách až - 9 C, resp. až + 36 C, v několika případech za deště.

Žalobce dále ve své replice uvádí, že působení zemní vlhkosti je nezávislé na zastřešení. Žalovaný věděl o vadách plnění první reklamace již z data 1.10.2004. Žalobce má za to, že první reklamované vady i následně reklamované vady jsou stejné vady. Pro otryskání poškozených betonů bylo použito zařízení, které dosahuje pouze tlaku 500 Barů, kdy tryskání mělo být realizováno vodou o tlaku 1200-1500 Barů. Žalobce se musel seznámit s reklamovanými vadami investora. Žalobce také řádně uplatnil vady plnění jako pojistnou událost u pojistného ústavu Generali Pojišťovny a.s., bylo nutné vyčkat stanoviska pojišťovny. Výsledkem bylo odmítavé stanovisko pojišťovny. Důvodem bylo zjištěné pochybení v postupu sanací. Až poté mohl žalobce dojít k tomu, že odpovědnost za vady leží na žalovaném a uplatnit tak vady u žalovaného.

Při jednání dne 21.6.2012 žalovaný uvedl, že na své námitce ohledně reklamace vad díla bez zbytečného odkladu trvá, neboť má za to, že žalobce neměl pochybnosti o tom, že jedinou firmou provádějící sanaci omítek je žalovaný a mohl tak reklamovat ihned po oznámení vad investorem.

Při jednání dne 21.6.2012 žalobce uvedl, že musel nejprve zjistit, zda nejde o pojistnou událost nebo o vadu projektu. Poté co zjistil že nikoliv, uplatnil vady u zhotovitele.

Při jednání dne 21.6.2012 žalovaný namítl nedostatek pravomoci soudu, když uvedl, že ve Všeobecných podmínkách dohody o rozhodčím řízení na které odkazují obchodní podmínky „FIDIC“ je uvedeno, že jakýkoliv spor bude s konečnou platností vyřešen podle Pravidel arbitráže mezinárodní obchodní komory jedním arbitrem jmenovaným podle souladu s těmito pravidly arbitráže. Žalobce k tomuto při jednání dne 21.6.2012 uvedl, že tímto není myšleno rozhodování o sporech ze smlouvy, ale o sporech vyplývající již z případné dohody o rozhodčím řízení, která ale uzavřena nebyla. Dále žalobce namítá, že žalovaný nevznesl námitku nedostatku pravomoci soudu při prvním úkonu, který mu příslušel. O námitce žalovaného o nedostatku pravomoci soudu bylo usnesením ze dne 26.6.2013 rozhodnuto tak, že tato námitka se zamítá.

Při jednání dne 21.6.2012 žalovaný uvedl, že není pravdou, že by se reprofilační hmoty nanášely za nevhodných klimatických podmínek. Vždy se vyčkalo, až teplota bude mimo zakázané rozmezí teplot.

V přípisu ze dne 11.7.2011 žalovaný uvedl, že žalobce souhlasil se zvolením sanace s mechanickým přikotvením. Žalovaný navrhoval i jiné dražší způsoby sanace, ale žalobce zvolil nejlevnější variantu s použitím jemných výztužných sítí. Žalovaný dále uvedl, že bylo-li nutné provádět aplikace sanačních materiálů na venkovních objektech i v zimním období, stalo se tak až poté, co ráno zaznamenaná teplota vystoupala nad + 5 °C a v letním období se tyto práce zase prováděly z rána, kdy teplota + 30 °C ještě nenastala.

V přípisu ze dne 27.8.2008, doručeném soudu dne 3.9.2012, žalobce uvedl, že je nepochybné, že žalovaný o vadách plnění věděl či musel vědět již v době předání díla, když zkoušky pevnosti podkladových betonů měly v mnoha případech negativní výsledek, nebyly činy v požadovaném počtu či nebyly realizovány vůbec.

V přípisu ze dne 11.1.2013 žalovaný uvádí, že byly prováděny zkoušky pevnosti podkladových betonů, avšak v případě opakovaně nevyhovujícího zjištění bylo bezpředmětné je provádět v původně předpokládaném počtu. S ohledem na toto zjištění žalovaný navrhopat u objektu SO 06 Usazovací nádrž, vybourání stávajícího žlabu a vybudování nového – železobetonového a přibetonování stěny. Tato navrhovaná dražší řešení nebyla přijata a bylo odsouhlaseno řešení spočívající v sanaci materiálem Mapegrout v tl. 20 mm na přikotvené drátěné pletivo s oky 10x10 mm.

V provedeném dokazování bylo zjištěno z listiny označené jako smluvní dokumenty z února 2001 včetně kopie smlouvy o dílo č. SD-015-01 ze dne 28.2.2001, včetně listiny označené jako smluvní memorandum z února 2001, že žalobce a žalovaný uzavřeli dne 28.2.2001 smlouvu o dílo označené jako „ČOV Hodonín – intenzifikace, stavební část, kdy součástí této smlouvy je Memorandum o smluvních jednáních a jejich závěrech, Nabídka zhotovitele, Zvláštní podmínky smlouvy, obecné požadavky na provádění stavby, Všeobecné podmínky smlouvy, Požadavky investora uvedené v zadávací soutěžní dokumentaci, Projektová dokumentace včetně výkresů a Oceněné výkazy výměr po aritmetických opravách. Ve smlouvě je dále ujednáno, že všechny smluvní dokumenty, všechny jejich strany budou na důkaz jejich platnosti podepsány nebo parafovány v originále zástupci obou smluvních stran. Celková cena díla byla sjednána ve výši 37.575.704,- Kč bez DPH. Z části A – obchodní podmínky, smluvní memorandum soud zjistil, že tento dokument upřesňuje některé body smlouvy o dílo, zejména v bodu 4. Změny a vícepráce, je mezi stranami dohodnuto, že v případě, že během provádění prací bude zhotovitelem nebo objednatelem požadována změna schválené projektové dokumentace, je třeba každou změnu uvést ve slozce „Změny, očíslovat a doložit žádostí o změnu s odůvodněním, souhlasem projektanta, souhlasem objednatele a cenového porovnání. V bodu 5 b) pak bylo ujednáno, že samotný díl Přílohy č. 5 – Zvýšení rozsahu sanací, specifikovaný zhotovitelem v nabídce podléhá změnovému řízení dle bodu 4. a bude smluvními stranami projednána. Podle bodu 7. Systém zajištění kvality, zhotovitel předložil plán zajištění kvality díla v souladu s požadavky zadávací dokumentace a s nabídkou zhotovitele. Plán zajištění kvality se stane platným po odsouhlasení objednatelem a Inženýrem. Podle bodu 9. Ostatní ujednání v odst. a) se zhotovitel a objednatel zavázali zúčastnit se výrobních výborů a zabezpečit účast svých subdodavatelů a poskytovat projektové podklady, zejména týkající se sanací. V odstavci b) téhož bodu se objednatel zavázal zajistit Projektovou dokumentaci pro provádění stavby – stavební objekty a Dokumentaci skutečného provedení stavby a geometrický plán.

Z listiny označené jako Technická a technologická kritéria pro provádění a kontrolu sanací železobetonových konstrukcí v rámci intenzifikace ČOV v Hodoníně z 18.5.2001, bylo zjištěno, že R.K. ze společnosti Stavexis Brno určil technická a technologická kritéria pro provádění a kontrolu sanací. Bylo určeno, že tloušťka odstraňované vrstvy betonu musí být v dohodnutých intervalech schvalována zadavatelem prací nebo pověřeným pracovníkem, nesmí být ohrožena kvalita a stav ocelové výztuže, zbytečně narušován beton v jádře

konstrukčních prvků a nesmí dojít k ohrožení statické způsobilosti konstrukce. Přejímka předupraveného podkladu se provádí v dohodnutých úsecích za přítomnosti zhotovitele a odběratele, a to na základě provedené vizuální kontroly povrchu, akustického trasování a zkoušky pevnosti v tahu povrchových vrstev betonu. Pevnost v tahu musí respektovat kritérium průměrné hodnoty více nebo rovno 1,1 MPa a minimální hodnoty více nebo rovno 0,8 MPa. Kontrolní zkoušky mají být prováděny v četnosti 3 zkoušky na 100 m², minimálně však 8 zkoušek na jednotlivou hodnocenou část konstrukce. Dále bylo stanoveno, že v případě, že kvalita betonu sanované konstrukce neumožňuje dosažení požadovaných parametrů, je třeba objednatele písemně s tímto seznámit a dohodnout náhradní způsob kotvení reprofilace k povrchu betonu, případně jiný způsob opravy konstrukce. R.K. dále uvádí způsob ošetření výztuže a způsob její antikorozi úpravy. U reprofilace povrchu konstrukce je uvedeno, že přejímka reprofilace se provádí na základě vizuální kontroly povrchu, akustického trasování a zkoušek reprofilačních malt. Soudržnost reprofilačních malt s podkladem má být kontrolována zkouškami v četnosti 3 zkoušky na 100 m² minimálně však 8 zkoušek na jednotlivou hodnocenou část konstrukce.

Z listiny - formulář nabídky neuvedeného data včetně kopie výkazů výměr a kopie přílohy nabídky – přehled základních údajů, soud zjistil, že žalovaný prohlásil, že bere na vědomí, že všechny předepsané přílohy nabídky tvoří spolu s použitými Všeobecnými podmínkami FIDIC součást smlouvy o dílo.

Ze Zvláštních podmínek smlouvy z února 2001, bylo zjištěno, že se má za to, že žalovaný je vlastníkem Obchodních podmínek pro stavební a inženýrské práce staveb FIDIC z roku 1999 a že s těmito podmínkami souhlasí. Podle bodu 1.5 jsou dokumenty tvořící tuto smlouvu o dílo považovány za vzájemně se vysvětlující. Pro účely interpretace je stanovena priorita dokumentů takto: 1. Smlouva o dílo, 2. Dopis o přijetí nabídky, 3. nabídka vč. příp. dodatků, 4. Zvláštní podmínky smlouvy, 5. Všeobecné podmínky smlouvy, 6. Výzva k podání nabídky doplněná Pokyny pro uchazeče, 7. Obecné požadavky na provádění stavby, 8. Projektová dokumentace, 9. Oceněné výkazy výměr a specifikace, 10. ostatní dokumenty. Podle bodu 4.1. zhotovitel odpovídá za přiměřenost, stabilitu a bezpečnost veškerých prací na staveništi a veškerých metod stavby a za správnost projektem navržených zhotovovacích prací a jejich technických podmínek.

Z obchodních podmínek pro stavební a inženýrské práce staveb (The red book of FIDIC) první vydání rok 1999, soud zjistil, že tyto obchodní podmínky řeší v čl. 11 odpovědnost za vady.

Z Obecných požadavků na provádění stavby z února 2001 soud zjistil, že sanace má být prováděna v 7 krocích. 1) veškeré poškozené betony musí být obnaženy až na tzv. „zdravé jádro“, tj. povrch vykazuje pevnost 1,5 Mpa v prostém tahu. 2) veškerý opravovaný povrch musí být před aplikací sanačních nátěrů otryskán tlakovou vodou o tlaku 400 – 1500 Bar. 3) odhalená ocelová výztuž nespĺňující pevnostní požadavky bude odřezána a nahrazena novou. 4) kvalita podkladu se prověřuje zkouškou povrchových vrstev v tahu, na každých 100 m² se provede 6 jednotlivých odtrhových zkoušek, průměrná hodnota pevnosti v tahu se musí pohybovat v intervalu od 1,0 do 1,5 MPa, jednotlivé hodnoty přitom musí být větší než 0,6 MPa. 5) pro pevné spojení mezi původním betonem a reprofilační hmotou je nutné nanést

adhezní můstek, je nutné nechat jej vyschnout, teplota konstrukce musí odpovídat požadovaným mezím teplot určeným výrobcem, zhotovitel je povinen vést záznamy o povrchové teplotě konstrukce před zahájením jednotlivých sanačních kroků, jakož i v průběhu jejich tuhnutí. 6) minimální krycí vrstva nad obnaženou výztuží musí činit minimálně 25 mm, při zjištění většího poškození bude rozsah jednotlivých kroků vzájemně odsouhlasen až po očištění původního betonu. Dále bylo zjištěno, že zhotovitel musí do stavebního deníku zaznamenávat počátek a konec jednotlivých technologických operací s přesností na 1 hodinu, klimatické poměry, teplotu a vlhkost vzduchu, teplotu zpracovávaných látek, povrchovou teplotu opravované konstrukce. Na každých i započatých 100 m² je nutné provést kontrolu stavu podkladu a antikorozi ochrany výztuže před nanášením následných reprofilačních vrstev, po jejich nanesení odtrhovou zkoušku, akustické trasování celého povrchu, kontrolu soudržnosti povrchových ochranných systémů s podkladními hmotami, kontrolu pevnosti v tahu za ohybu a v tlaku.

Z Všeobecných podmínek smlouvy z února 2001 soud zjistil, že mezi stranami bylo dohodnuto, že na stavbě bude v průměru 8 až 10 stálých pracovníků stavebního dodavatele.

Z listiny – formulář nabídky soud zjistil, že žalovaný bere na vědomí, že všechny předepsané přílohy nabídky tvoří spolu s použitými Všeobecnými podmínkami FIDIC součást této Smlouvy o dílo.

Z listiny – formulář nabídky ze dne 18.8.2000 vyplývá, že žalovaný bere na vědomí, že všechny předepsané přílohy nabídky tvoří spolu s použitými Všeobecnými podmínkami FIDIC součást této Smlouvy o dílo.

Z dopisu žalovaného ze dne 8.3.2001 soud zjistil, že žalovaný přípisem ze dne 8.3.2001 předkládá žalobci návrh změny – zvýšený rozsah sanačních prací oproti zadávací dokumentaci.

Z listiny označené jako Záznam z výrobního výboru č. 6 ze dne 24.5.2001 vyplývá, že bylo potvrzeno, že každý SO, na kterém mají být provedeny sanace bude nejdříve otryskán tlakovou vodou za účelem zjištění jeho stavu pro rozsah sanace. Následně VHS navrhne pro každý SO rozsah a způsob sanační práce včetně použitých materiálů a stanovení jednotkové ceny. Tento návrh předá GP k odsouhlasení. Po odsouhlasení VHS připraví návrh změny oproti TD se všemi náležitostmi jak vyžaduje smlouva. VHS předá návrh změny GD k projednání s Inženýrem a investorem. Za žalobce se výrobního výboru účastnil pan C., za žalovaného pan B. a pan C..

Z listiny označené jako Záznam z výrobního výboru č.8 ze dne 28.6.2001 soud zjistil, že žalovaný po provedených odtrhových zkouškách navrhl změnu sanace nádrže, a to vybourat stávající žlab a vybudovat jiný, sanovat vnitřní povrch nádrže přibetonováním stěny tloušťky 150 mm, sanovat vnější povrch nádrže přibetonováním stěny tloušťky 100 mm a dno nesanovat. U dosazovací nádrže Investor, GP a GD souhlasil s navrženým provedením sanací a práce na nich mohly být okamžitě zahájeny.

Ze Záznamu z výrobního výboru č. 9 z 19.7.2001 bylo zjištěno, že u objektu SO 07 Aktivační nádrž byl investorem, inženýrem, GP a GD odsouhlasen návrh žalovaného na sanaci nádrží stejným způsobem jako usazovací nádrže. Žalovaný se zavázal připravit návrh změny.

Za žalobce se výrobního výboru účastnil pan H. a pan C. a za žalovaného se účastnil pan C., pan B. a pan P..

Ze Zápisu IV kontrolního dne stavby ze dne 9.8.2001 soud zjistil, že ke kvalitě prováděných prací nebyly připomínky, že Inženýr urguje podklady ke změnám technického řešení SO 07 a že u objektu SO 01 se budou betonové konstrukce sanovat bez výztuže a u SO 05 s přídatnou výztuží. Za žalobce se kontrolního dne účastnil pan C., pan K., pan S., pan S. a paní T.. Za žalovaného se kontrolního dne účastnil pan C. a pan P..

Ze Zápisu IX kontrolního dne stavby ze dne 23.8.2001 vyplývá, že žalobce sdělil, že od žalovaného dosud neobdržel podrobný harmonogram činnosti pro SO 19, Ing. J. sdělil, že byly porušeny mezioperační kontroly u SO 07 aktivace.

Z listiny – Provedení kontrolních zkoušek sanačních prací při opravě vodárenských nádrží areálu ČOV Hodonín č. 46/02 ze dne 31.5.2002, soud zjistil, že pracovníky společnosti STAVEXIS s.r.o. byla provedena zkouška stanovení pevnosti v tahu povrchových vrstev betonu na SO 04 a u SO 05. U SO 04 dno byla zkouška hodnocena výsledkem splněno při zkoušce 1 – 1,2 MPa, 2 – 0,9 MPa a 3 – 1,3 MPa, u SO 04 obvodové stěny byla zkouška hodnocena výsledkem nesplněno při zkoušce 1 – 0,5 MPa, 2 – 0,5 MPa, 3 – 0,4 MPa, 4 – 0,9 MPa, 5 – 1,1 MPa, 6 – 0,8 MPa, 7 – 0,7 MPa, 8 – 0,6 MPa, 9 – 1,0 MPa a 10 – 0,2 MPa. U SO 05 byla zkouška hodnocena výsledkem nesplněno při zkoušce 1 – 0,5 MPa, 2 – 1,0 MPa, 3 – 0,4 MPa, 4 – 0,1 MPa, 5 – 1,0 MPa, 6 – 1,1 MPa, 7 – 0,7 MPa a 8 – 0,9 MPa. V komentáři je pak uvedeno, že je nutno zvolit náhradní způsob sanace konstrukce.

Z listu č. 172490 ze stavebního deníku vedeného žalovaným ze dne 1.8.2002 soud zjistil, že na kontrolním dnu dne 1.8.2002 byla učiněna dohoda, že stávající beton uvnitř budovy SO 05 ČS II nebude vzhledem k jejich výbornému stavu sanován.

Z listiny – Provedení kontrolních zkoušek sanačních prací při opravě vodárenských nádrží areálu ČOV Hodonín č. 127/02 ze dne 6.11.2002, bylo zjištěno, že pracovníky společnosti STAVEXIS s.r.o. byla provedena zkouška stanovení tloušťky nátěru, kdy výsledek hodnocení je splněno, zkouška stanovení přídržnosti nátěru – mřížková zkouška, kdy výsledek hodnocení je splněno a zkouška stanovení přídržnosti nátěru – odtrhová zkouška, kdy výsledek hodnocení je splněno.

Z listiny - Provedení kontrolních zkoušek sanačních prací při opravě vodárenských nádrží areálu ČOV Hodonín č. 126/02 ze dne 6.11.2002, bylo zjištěno, že pracovníky společnosti STAVEXIS s.r.o. byla provedena zkouška stanovení přídržnosti reprofilace k podkladu, kdy výsledek hodnocení je splněno.

Z technologického předpisu pro provádění sanací železobetonových konstrukcí vypracovaného firmou Betosa s.r.o. dne 21.5.2005 vyplývá technologický postup opravy betonu, zejména, že teplota podkladu i okolní atmosféry při nanášení adhezivního můstku, při přípravě sanační malty a nanášení malty musí být vyšší než 5 C a nesmí přesahovat 30 C.

Z listiny – návod výrobce ohledně způsobu aplikace použitých sanačních hmot vyhotovený společností Mapei s.r.o., soud zjistil, že protikorozní tekutá cementová malta k ochraně výztužné oceli MAPEFER se nemá aplikovat při teplotách nižších než + 5 °C, k očištění výztuže se doporučuje vysokotlaké čisticí zařízení, aby se dosáhlo očištění až na bílý kov, aplikace MAPEFERU nemá žádné zvláštní podmínky pokud je prováděna při teplotách 15 až 25 °C, teplota při zpracování má být + 5 až + 35 °C.

Z listiny – seznam teplot a klimatických podmínek na stavbě ČOV Hodonín vypracovaný žalobcem, soud zjistil, že při práci na SO 01 dne 5.12.2001, 14. – 18.3.2002, 27.3. – 24.4.2002 klesly ranní teploty pod + 5 °C a dne 17.6. – 21.6.2002 a dne 15.7.2002 vystoupily odpolední teploty nad + 30 °C, při práci na SO 02 dne 10.4.2002 klesla ranní teplota pod + 5 °C, při práci na SO 04 klesla dne 18.4.2002 a 23.4.2002 ranní teplota pod + 5 °C, při práci na SO 05 klesla dne 1.10.2002, 8.10.2002 a 16.10.2002 ranní teplota pod + 5 °C, při práci na SO 07 dne 24.10.2001, 2.11. – 6.11.2001, 9.11. – 23.11.2001, 7.2. – 26.2.2002, 1.3. – 4.3.2002, 16.4.2002 klesla ranní teplota pod + 5 °C a dne 9.7., 10.7 a 15.7.2002 vystoupily odpolední teploty nad + 30 °C, při práci na SO 10 dne 27.4.2001, 2.11. – 5.11.2001, 18.1. – 17.2.2002, 13.2.2002 klesla ranní teplota pod + 5 °C a dne 20.6.2002, 21.6.2002, 29.7.2002 vystoupila teplota nad + 30 °C, při práci SO 15 ve dnech 27.11.2001 – 17.1.2002, 25.1.2002, 1.2. – 11.2.2002, 13.2.- 20.2.2002 a 1.3. – 4.3.2002 klesla ranní teplota pod + 5 °C, při práci na SO 17 dne 9.7.2002, 10.7.2002, 15.7.2002 a 29.7.2002 vystoupila teplota nad + 30 °C a dne 30.9.2002, 1.10.2002, 8.10.2002 a 10.10.2002 klesla ranní teplota pod + 5 °C, při práci na SO 20 dne 29.11.2001 – 26.2.2002, 14.3.2002, 16.4.2002 a 18.4.2002 klesla ranní teplota pod + 5 °C a dne 29.7.2002 vystoupila teplota nad + 30 °C.

Z listinného důkazu, a to „Znaleckého posudku“ č. 383/9/2009 z dubna 2009, který vypracoval Doc. Ing. Jiří Dohnálek, CSc., bylo zjištěno, že hlavní příčinou opadávání celých plástů sanační omítky na vnější straně nádrží je lokálně nízká soudržnost provedených reprofilací s podkladem v kombinaci s nižší mrazuvzdorností betonu. Soudržnost je rozhodujícím způsobem ovlivňována kvalitou podkladu. Tlak otryskání povrchu na úrovni 500 barů pro přípravu betonu je považován za nejnižší možný. Provádění sanačních prací se doporučuje v teplotním intervalu + 5 °C do + 30 °C, jinak se zvyšuje riziko kvalitových odchylek, přičemž při záporných teplotách riziko prudce stoupá, při teplotách na + 30 °C dochází k prudké dehydrataci povrchových vrstev, k rychlému rozvoji objemových změn, vzniku smršťovacích trhlin. Existující vady lze považovat za pochybení dodavatele, který použít nevhodnou měkkou kotvící síťku a postupoval v rozporu s projektem i smluvními dokumenty.

Z listiny – Měsíční hlášení o postupu prací za měsíc 08/2001 bylo zjištěno, že žalobce byl informován o zkoušce pevnosti v tahu povrchových vrstev betonu – zpráva č. 68/01 u 27.8.2001. Z listiny – Měsíční hlášení o postupu prací za měsíc 06/2002 bylo zjištěno, že žalobce byl informován o kontrolních zkouškách sanačních prací – zpráva č. 46/02, 47/02, 48/02, 49/02. Z listiny Měsíční zpráva průběhu stavby ČOV Hodonín – Intenzifikace za měsíc únor 2002 bylo zjištěno, že žalobce byl informován o zprávě o stanovení pevnosti v tlaku, pevnosti v tahu za ohybu a objemové hmotnosti správkových malt použitých při sanaci UN 2, AN č. 2, DN č. 2 a DN č. 3 a o zprávě o stanovení pevnosti v tahu povrchových vrstev betonu SO 15 jímka 002.

Z listiny – Stanovení pevnosti tlaku, pevnosti v tahu za ohybu a objemové hmotnosti správkových malt v areálu ČOV Hodonín – zpráva č. 12/02 ze dne 6.2.2002, bylo zjištěno, že zkouška stanovení objemové hmotnosti, pevnosti v tahu za ohybu a pevnosti v tlaku reprofilačních hmot na usazovací nádrži UN2 byla hodnocena jako splněna, na dosazovací nádrži DN2 a DN3 byla hodnocena jako splněna a na aktivační nádrži byla hodnocena jako splněna.

Z listiny – Provedení kontrolních zkoušek sanačních prací při opravě vodárenských nádrží v areálu ČOV Hodonín – zpráva č. 15/02 ze dne 4.3.2002, soud zjistil, že zkouška stanovení přídržnosti reprofilace k podkladu u objektu SO 07 byla hodnocena jako splněno, zkouška stanovení tloušťky nátěru u objektu SO 07 byla hodnocena jako splněno.

Z reklamačního dopisu ze dne 2.11.2006 vyplývá, že investor stavby společnost Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s. dne 2.11.2006 reklamoval u žalobce závadu praskání a opadávání vrstvy sanační omítky ze stěn sanovaných železobetonových konstrukcí všech sanovaných objektů a žádal okamžité odstranění reklamovaných vad v termínu do 30.9.2007.

Z reklamačního dopisu ze dne 12.3.2007 bylo zjištěno, že žalobce přípisem ze dne 12.3.2007 reklamoval u žalovaného praskání a opadávání vrstvy sanační omítky ze stěn sanovaných železobetonových konstrukcí na objektech SO 01 Čerpací stanice I., SO 04 Lapák písku – vnitřní část, SO 05 Čerpací stanice II, SO 07 Aktivační nádrže a SO 20 Spojovací potrubí a žlaby.

Z dopisu žalovaného ze dne 22.3.2007 soud zjistil, že se jedná o reakci na reklamaci žalobce ze dne 12.3.2007 a žalovaný zde uvádí, že provedl všechny povinnosti stavební části VHS, postupoval v souladu s předanou realizační dokumentací a se zápisy z výrobních výborů, reklamaci tedy žalovaný odmítá.

Z dopisu právního zástupce žalobce ze dne 20.7.2007 vyplývá, že Klára Stibůrková, advokátka v zastoupení žalobce zrekapitulovala dosavadní průběh reklamace, vytkla žalovanému vady provádění díla a vyzvala žalovaného k odstranění vad díla, kdy určila termín zahájení odstraňování vad do 30.8.2007.

Z dopisu právního zástupce žalovaného ze dne 24.8.2007 vyplývá, že JUDr. Pavel Smetka, advokát v zastoupení žalovaného reaguje na podání právní zástupkyně žalobce ze dne 20.7.2007 a konstatuje že žalovaný za mnohé vady neodpovídá, vytýká právní zástupkyni žalobce zjevná technická pochybení v textu přípisu a navrhuje jednání obou účastníků.

Z dopisu právního zástupce žalobce ze dne 1.8.2007 soud zjistil, že Klára Stibůrková, advokátka v zastoupení žalobce poukazuje na existenci stavebního deníku, zápisů z kontrolních dnů, zápisů z výrobních výborů, zápisů z vedení stavby, projektovou dokumentaci a faktický aktuální stav díla a dále konstatuje, že žalobce trvá na zahájení odstraňování vad ve lhůtě do 30.8.2007.

Z dopisu právního zástupce žalovaného ze dne 27.7.2007 bylo zjištěno, že právní zástupce žalovaného sděluje právní zástupkyni žalobce, že bez dodání kompletních zpráv stavebního dozoru nemůže k její výzvě zaujmout kvalifikované stanovisko.

Ze Znaleckého posudku č. 10/2011 Vysokého učení technického v Brně, fakulta stavební, soud zjistil, že znalec považuje za dominantní příčinu vzniku poruch správkových malt nízkou pevnost v tahu povrchových vrstev betonu. Odtrhovými zkouškami bylo prokázáno, že tento parametr je na většině ploch stěn nádrží pod hranici, kdy je beton schopen vytvořit dostatečně únosný podklad pro sanaci prováděnou postupem, kdy soudržnost správkové hmoty s betonem je zajišťována adhezí malty k podkladu. Dále se výrazným způsobem na vzniku poruch podílí nízká odolnost betonu stěn nádrže vůči synergickému působení vlhkosti a mrazu. Není také konstrukčně ošetřen detail styku sanované konstrukce s okolním terénem. Faktorem, který se mohl podílet na vzniku vad mohly být nedostatky při aplikaci hmot, například jejich nanášení v nevhodných klimatických podmínkách. V mnoha lokalitách stěn předupravený beton nesplňuje požadavky projektové dokumentace na pevnost v tahu povrchových vrstev. K mechanickému přikotvení došlo s použitím nevhodného drátěného pletiva. Znalec konstatuje, že je zřejmé, že zvolená technologie sanace vykazuje nedostatky, a to především nevhodné použití jemného drátěného pletiva a pravděpodobně nevhodný způsob kotvení. Negativní je rovněž pronikání vlhkosti v místě styku sanovaného povrchu s terénem. Za uvedených okolností byl rozvoj poruch sanovaných stěn vysoce pravděpodobný. Zkouškami prováděnými v rámci kontroly předúpravy povrchu betonu stěn nádrží bylo zjištěno, že velmi často nebylo dosaženo minimální požadované pevnosti v tahu povrchových vrstev betonu. Vzhledem k těmto okolnostem byly původní sanační postupy modifikovány, byla tedy navržena technologie, kdy kotvení sanačních materiálů k podkladu bylo zajišťováno pomocí drátěného pletiva. Použití drátěného pletiva je pro tento účel nevhodné. Z hlediska obvyklých postupů se v rámci sanace vyskytly tyto odchylky: předúpravou povrchu nebyl dosažen únosný podklad s pevností v tahu minimálně 1,5 MPa. V podobných případech je pro sanace těchto typů konstrukcí zpravidla používána technologie, kdy při kotvení správkových hmot k podkladu je použita KARI síť, do které je aplikován stříkaný beton a v posuzovaném případě bylo použito jemné drátěné pletivo, které je pro tento účel nevhodné. Dále aplikace malt probíhala částečně i za nevhodných klimatických podmínek.

Z vyjádření soudního znalce Vysokého učení technického v Brně ze dne 12.8.2011 k námitkám žalovaného, vyplývá, že znalec konstatuje, že rozsah defektních míst, ve kterých došlo k porušení ve styku správkové hmoty s podkladem je ve srovnání s rozsahem poruch, ve kterých došlo k porušení v soudržnosti v podkladním betonu, nižší. Znalec dále uvádí, že s ohledem na zkušenosti získané při hodnocení řady konstrukcí lze konstatovat, že mezi základní faktory, které se podílí na vzniku smršťovacích trhlin patří jednak parametry použité správkové hmoty, způsob její aplikace a zejména pak podmínky, ve kterých byla malta aplikována a jak byla v průběhu zrání ošetřována. Použití jemného drátěného pletiva je k ukotvení správkových malt k podkladu nestandardní a nevhodné, z dlouhodobého hlediska neúčinné. Pokud byly správkové hmoty aplikovány ve dnech, kdy teplota překročila + 30 °C, neobstojí argumentace, že byly aplikovány v ranních hodinách, kdy byla teplota nižší, neboť pak byla malta vystavena teplotám nad 30 °C bezprostředně po své aplikaci.

V řízení nebyl proveden pro nadbytečnost výslech svědka J. C., který měl dle tvrzení žalovaného prokázat okolnosti stavby a pokynů žalobce. Vzhledem k tomu, že žalovaný ani netvrdil, že došlo k přerušení prací a že žalovaný by vyčkával písemného sdělení žalobce o tom, že trvá na dokončení prací daným způsobem, soud nepovažoval prokazování ústních pokynů k okolnostem stavby za podstatné a pro nadbytečnost tento důkaz neprovedl.

V závěrečném návrhu žalobce uvedl, že žaloba je důvodná, neboť žalovaný odpovídá za vady díla, žalovaný chybil, když nedostatečně hodnotil stav podkladových betonů, na které následně bez úpravy postupů nanášel nevhodným způsobem sanační hmoty, a to v rozporu se smluvní dokumentací, když nedostatečně tryskal podkladové betony na jejich zdravé jádro, nedostatečně zjistil pevnost podkladových betonů v jejich tahu a tlaku, v případě, kdy zjistil nevyhovující stav betonů nepřizpůsobil technologii opravy takovému stavu a postupoval nevhodně a sanace a nanášení realizoval za nevhodných klimatických podmínek. Žalobce má za to, že uplatnil vady včas. Investor uplatnil písemnou formou vady plnění dne 2.11.2006. Žalobce nejdříve uplatňoval vady jako pojistnou událost u pojišťovny Generali Pojišťovna, a.s. z titulu uzavřené Rámcové smlouvy. Před vydáním konečného stanoviska pojišťovny byla uplatňována reklamace i u hlavního projektanta. Žalobce byl seznámen s výsledky šetření pojišťovny přípisem ze dne 26.2.2007, když stanovisko bylo negativní a důvodem odmítnutí plnění bylo zjištění pochybení v postupu sanací a v chybně nanesené sanační vrstvě s ohledem na vlastnosti podkladových betonů. Dne 5.3.2006 pak reaguje na uplatněné vady i projektant, ke svému stanovisku předkládá znalecký posudek Doc. Ing. Dohnálka, CSc., který uvádí jako důvod opadávání sanačních omítek chybný postup prací. Teprve po získání těchto informací mohl žalobce dojít k závěru, že odpovědnost za vady díla leží na faktickém zhotoviteli sanačních prací a uplatnil tak obratem a řádně vady plnění na žalovaném. Žalobce tedy závěrem žádal o bezplatné odstranění vad díla, pokud by to nebylo možné, navrhl uložení žalovanému povinnosti poskytnout slevu z ceny díla formou její úhrady k rukám žalobce ve výši 3.336.375,-Kč, když původně byla v žalobě uvedena částka 1.000.000,-Kč. Neboť však od doby podání žaloby uplynula značná doba a škoda na omítkách je tak v současné době jednoznačně vyšší. Z této částky pak žalobce žádal vypočíst i náklady řízení.

V závěrečném návrhu žalovaný uvedl, že nesouhlasí s tvrzením žalobce, že vady díla je třeba uplatnit až po vyloučení pojistné události, když toto tvrzení nemá oporu v zákoně. Žalovaný v průběhu sanačních prací s ohledem na výsledky odtrhových zkoušek přijal opatření, odsouhlasené všemi účastníky díla - viz například záznam z výrobního výboru č. 8 ze dne 28.6.2001, z jehož bodu 1 u SO 10 je patrné, že všichni souhlasili s navrženým provedením sanací s tím, že práce na nich mohou být okamžitě zahájeny. Žalovaný navrhl v případě nevyhovující pevnosti podkladových betonů jiné, dražší řešení, to však nebylo přijato a bylo navrženo alternativní řešení spočívající v sanaci materiálem Mapegrout v tl. 20 mm na přikotvené drátěné pletivo s oky 10x10 mm. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením, že sám realizoval konkrétní projektovou dokumentaci k jednotlivým objektům, tak vždy činil generální projektant. Na stav podkladových betonů žalovaný také upozorňoval. Dále žalovaný namítá, že vady díla neoznámil žalobce včas, neboť ten vady zjistil od Investora dne 2.11.2006, avšak žalovanému je oznámil až podáním ze dne 12.3.2007, doručeným dne 15.3.2007 - tedy s časovou prodlevou delší 4 měsíce.

Na základě provedeného dokazování soud zjistil tento skutkový děj. Žalobce se smlouvou o dílo ze dne 17.1.2001 zavázal ve vztahu k objednateli a investorovi stavby Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s., k výstavbě Čistírny odpadních vod Hodonín technické intenzifikace zahrnující stavební úpravy. Následně dne 28.2.2001 byla mezi žalobcem a žalovaným uzavřena smlouva o dílo, jejímž předmětem bylo provedení sanací stávajících betonových nádrží a objektů na Čistírně odpadních vod Hodonín, a to za sjednanou cenu ve výši 46.431.789,07 Kč bez DPH, kterou žalobce žalovanému uhradil. Při provádění díla byl žalovaný vázán postupy dle smluvních ujednání a rozsáhlé smluvní dokumentace včetně projektové dokumentace. V průběhu provádění díla došel žalovaný po odtrhových zkouškách v rámci kontroly předúpravy povrchu betonu stěn nádrží ke zjištění, že velmi často nebylo dosaženo minimální požadované pevnosti v tahu povrchových vrstev betonu. Vzhledem k těmto okolnostem byl oproti projektové dokumentaci modifikován technický postup pro sanování a žalovaným byl navrhnout jiný postup, a totiž sanace materiálem Mapegrout v tl. 20 mm na přikotvené drátěné pletivo s oky, jak vyplývá i ze záznamu z výrobního výboru č. 9, s tím, že ostatní zúčastnění včetně žalobce s tímto postupem souhlasili. Dílo bylo dne 31.10.2002 předáno žalobci jako bezvadné. První vady díla vytkl Investor žalobci reklamací ze dne 1.10.2004, žalobce obratem uplatnil vady u žalovaného a ten tyto vytknuté vady opravil. V roce 2006 se na díle začaly objevovat další vady, jejichž intenzita brání řádnému užívání díla spočívajících v praskání a opadávání sanační omítky ze stěn železobetonových konstrukcí na sanovaných objektech. Vady díla byly žalobci oznámeny sdělením Investora stavby zprávou ze dne 2.11.2006, žalobce je oznámil žalovanému sdělením ze dne 12.3.2007 a žádal žalovaného o odstranění vad. Žalovaný vady neuznal, neuznává je doposud a vady doposud odstraněny nejsou, což v této žalobě žalobce bezplatně požaduje.

Podle ust. § 536 odst. 1 obch. zák. smlouvou o dílo se zavazuje zhotovitel k provedení určitého díla a objednatel se zavazuje k zaplacení ceny za jeho provedení.

Podle ust. § 537 odst. 3 obch. zák. při provádění díla postupuje zhotovitel samostatně a není při určení způsobu provedení díla vázán pokyny objednatele, ledaže se k jejich plnění výslovně zavázal.

Podle ust. § 551 odst. 1 obch. zák. zhotovitel je povinen upozornit objednatele bez zbytečného odkladu na nevhodnou povahu věcí převzatých od objednatele nebo pokynů daných mu objednatelem k provedení díla, jestliže zhotovitel mohl tuto nevhodnost zjistit při vynaložení odborné péče. Jestliže nevhodné věci nebo pokyny překáží v řádném provádění díla, je zhotovitel povinen jeho provádění v nezbytném rozsahu přerušit do doby výměny věcí nebo změny pokynů objednatele nebo písemného sdělení, že objednatel trvá na provádění díla s použitím předaných věcí a daných pokynů. O dobu, po kterou bylo nutno provádění díla přerušit, se prodlužuje lhůta stanovená pro jeho dokončení. Zhotovitel má rovněž nárok na úhradu nákladů spojených s přerušením provádění díla nebo s použitím nevhodných věcí do doby, kdy jejich nevhodnost mohla být zjištěna.

Podle ust. § 551 odst. 2 obch. zák. zhotovitel, který splnil povinnost uvedenou v odstavci 1, neodpovídá za nemožnost dokončení díla nebo za vady dokončeného díla způsobené nevhodnými věcmi nebo pokyny, jestliže objednatel na jejich použití při provádění díla písemně

trval. Při nedokončení díla má zhotovitel nárok na cenu sníženou o to, co ušetřil tím, že neprovedl dílo v plném rozsahu.

Podle ust. § 551 odst. 3 obch. zák. zhotovitel, který nesplnil povinnost uvedenou v odstavci 1, odpovídá za vady díla způsobené použitím nevhodných věcí předaných objednatelem nebo pokynů daných mu objednatelem.

Podle ust. § 560 odst. 1 obch. zák. dílo má vady, jestliže provedení díla neodpovídá výsledku určenému ve smlouvě.

Podle ust. § 560 odst. 1 obch. zák. zhotovitel odpovídá za vady, jež má dílo v době jeho předání (§ 554); jestliže však nebezpečí škody na zhotovené věci přechází na objednatele později, je rozhodující doba tohoto přechodu. Za vady díla, na něž se vztahuje záruka za jakost, odpovídá zhotovitel v rozsahu této záruky.

Podle ust. § 560 odst. 1 obch. zák. zhotovitel odpovídá za vady díla vzniklé po době uvedené v odstavci 2, jestliže byly způsobeny porušením jeho povinností.

Podle ust. § 561 obch. zák. zhotovitel neodpovídá za vady díla, jestliže tyto vady byly způsobeny použitím věcí předaných mu k zpracování objednatelem v případě, že zhotovitel ani při vynaložení odborné péče nevhodnost těchto věcí nemohl zjistit nebo na ně objednatele upozornil a objednatel na jejich použití trval. Zhotovitel rovněž neodpovídá za vady způsobené dodržením nevhodných pokynů daných mu objednatelem, jestliže zhotovitel na nevhodnost těchto pokynů upozornil a objednatel na jejich dodržení trval nebo jestliže zhotovitel tuto nevhodnost nemohl zjistit.

Podle ust. § 562 odst. 2 obch. zák. soud nepřizná objednateli právo z vad díla, jestliže objednatel neoznámí vady díla

- a) bez zbytečného odkladu poté, kdy je zjistí,
- b) bez zbytečného odkladu poté, kdy je měl zjistit při vynaložení odborné péče při prohlídce uskutečněné podle odstavce 1,
- c) bez zbytečného odkladu poté, kdy mohly být zjištěny později při vynaložení odborné péče, nejpozději však do dvou let a u staveb do pěti let od předání předmětu díla. U vad, na něž se vztahuje záruka, platí místo této lhůty záruční doba.

Podle § 436 odst. 1 obch. zák. je-li dodáním zboží s vadami porušena smlouva podstatným způsobem (§ 345 odst. 2), může kupující:

- a) požadovat odstranění vad dodáním náhradního zboží za zboží vadné, dodání chybějícího zboží a požadovat odstranění právních vad,
- b) požadovat odstranění vad opravou zboží, jestliže vady jsou opravitelné,
- c) požadovat přiměřenou slevu z kupní ceny, nebo
- d) odstoupit od smlouvy.

Na základě provedeného dokazování má soud za to, že žaloba byla ve věci podána důvodně. Je nepochybné, že mezi stranami došlo k uzavření rozsáhlé smlouvy o dílo, jejímž předmětem byla realizace stavebních prací v rámci prováděné intenzifikace ČOV Hodonín. Mezi stranami

ani nebylo sporu, že by smlouva uzavřena nebyla. Za jednoznačně prokázané má pak soud i převzetí díla ke dni 31.10.2002 a uhrazení ceny díla. Ani v těchto bodech nebylo mezi stranami sporu. Za jednoznačně prokázané má pak soud i zjištěné vady na díle, které Investor oznámil žalobci sdělením ze dne 2.11.2006, představující opadávání sanačních omítek na betonových stěnách a vodohospodářských objektech. Spornou mezi stranami zůstala otázka, kdo za tyto vady odpovídá. Bylo tedy na posouzení soudu, zda žalovaný porušil nějakou svoji povinnost při provádění díla a zda tedy za vzniklé vady nese odpovědnost. Ze smlouvy o dílo vyplývá, že žalovaný se zavázal k odpovědnosti za kvalitu a případné vady po předání díla po dobu 5-ti let od předání díla. V řízení jednoznačně vyplynulo, že vzniklé vady na díle a totiž opadávání sanačních omítek na betonových stěnách brání řádnému užívání díla, výsledek sanačních prací neodpovídá takové kvalitě, jaká byla ve smlouvě sjednána a pro jaký účel byla smlouva o dílo uzavírána a vady se na díle objevily v pětileté době po předání díla. Soud má po provedeném dokazování za to, že ve světle všech skutečností za vzniklé vady na díle nese odpovědnost právě žalovaný. Oproti žalobci se soud domnívá, že žalovaný zjistil skutečný stav podkladových betonů v souladu s pokyny v projektové dokumentaci a ve smluvních ujednáních. Na špatný stav betonu žalovaný upozorňoval a právě díky tomuto upozorňování byla přijata náhradní varianta technologického postupu. Nebyť zjištěno, že podkladové betony neodpovídají předpokládaným požadavkům projektové dokumentace, nebyla by přijata ani technologie sanace tak, aby soudržnost nanášených správkových hmot s podkladem byla zajišťována mechanickým přikotvením. Soud pak shledal i tu tvrzenou okolnost žalovaným, že s takovým technologickým postupem souhlasili i ostatní účastníci stavebního procesu a tedy i žalobce. Přesto soud vyvozuje odpovědnost za vady díla na straně žalovaného. K tomuto závěru dochází zejména s ohledem na konstatování znalce, že přístup zvolený žalovaným, že soudržnost nanášených správkových hmot s podkladem bude zajišťována mechanickým přikotvením lze považovat za správný a běžně používaný, ovšem s tím rozdílem, že standardně se při kotvení používají subtilní Kari sítě s velikostí ok v rozmezí 5x5 cm až 10x10 cm, a použití drátěného pletiva resp. jemných výztužných sítí, jak bylo na díle prováděno, je pro tento účel zcela nevhodné. Je tedy zřejmé, že zvolená technologie sanace vykazuje nedostatky, a to z hlediska obvyklých postupů. Navíc znalec konstatoval, že na vzniku vad se podílel i ten faktor, že aplikace malt probíhala částečně i za nevhodných klimatických podmínek, kdy teplota byla v některých případech mimo rámec teplotního intervalu 5 až 30 stupňů C. Pokud pak byly teploty při samotné aplikaci v požadovaném rozmezí, ovšem bezprostředně po své aplikaci byla malta vystavena teplotám nad 30 stupňů C, tak jak to vyplynulo i ze záznamů ze stavebních denníků, mělo to vliv na rapidní odpar záměsové vody, což se pak může projevit jednak tím, že jsou negativně ovlivněny pevnostní parametry malty, ale též vznikem smršťovacích trhlin. Vzhledem k tomu, že z hlediska obvyklých postupů se vyskytly v rámci sanace výše uvedené odchylky, vyvozuje soud v souladu s ustanoveními § 551 a § 561 obč.zákoníku odpovědnost za vady díla u zhotovitele a tedy žalovaného. Z hlediska vynaložení odborné péče totiž žalovaný musel vědět, že zvolená technologie je nevhodná a z dlouhodobého hlediska neúčinná a pokud nezaujal to stanovisko, že žalobce na tuto skutečnost písemně neupozornil, nepřerušil provádění díla a nevyčkal výslovného pokynu žalobce, že trvá přes upozornění na provádění sanace touto technologií, nese žalovaný odpovědnost za vady, které se na díle objevily. Soud dospěl k závěru, že vady na díle vznikly zvolením nevhodné technologie a částečně i nevhodnou aplikací správkových hmot. Žalovaný v řízení tvrdil, že s postupem zvolené technologie souhlasili i ostatní účastníci stavby a tedy i žalobce, to však nezabavuje žalovaného odpovědnosti za vzniklé vady, když nebylo prokázano, že by žalovaný upozorňoval žalobce na nevhodnost

tohoto postupu a možné rizika dlouhodobé neúčinnosti sanace. Vzhledem k tomu, že znalec vhodný postup ohodnotil jako obvyklý, z hlediska vynaložení odborné péče měl žalovaný předpokládat, že zvolený postup nebude splňovat požadavky na kvalitu díla, ke které se smluvními ujednáními zavázal. Ze znaleckého posudku soud tedy vyvozuje, že při vynaložení odporné péče žalovaný musel zjistit, že zvolený postup je v daném případě nevhodný. Žalovaný pak ani netvrdil a ani neprokazoval, že došlo k přerušení prací na díle a případnému vyčkávání na písemné sdělení žalobce, že ten ač upozorněn na nevhodnost postupů, trvá na provádění prací. Navíc má soud i za prokázáno, že žalovaný pochybil, když nanášel správkové hmoty za nevhodných klimatických podmínek a to pak mělo vliv na kvalitu díla. Žalovaný se dále v průběhu řízení bránil odpovědnosti za vady tvrzením, že vady mu jako zhotoviteli nebyly oznámeny bez zbytečného odkladu. Je pravdou, že by se mohla jevit doba 4 měsíců od zjištění vad žalobcem do oznámení vad žalovanému jako nepřiměřená. Soud má však za to, že při složitosti a rozsahu provádění díla, a to za účasti jiného subjektu jako investora, projektanta a zhotovitele, není doba 4 měsíců dobou nepřiměřenou. Navíc vady díla se v uplatněném rozsahu v žalobě objevily po dvou letech, soud tedy vzal v potaz i tvrzení žalobce, že nejdříve se pokoušel o uplatnění pojistné události a o uplatnění vad u projektanta stavby. Zákonný požadavek na uplatňování vad tímto způsobem, jak tvrdí žalovaný, skutečně neexistuje, ale logicky je třeba vyloučit možnou odpovědnost toho, kdo dal první technické pokyny k celé stavbě, a totiž projektanta. S ohledem pak na uplynutou dobu od předání díla soud považuje za důvodné vyloučit i pojistnou událost. Pokud pak měl žalobce při uplatňování vad díla u žalovaného tvrdit rozhodné skutečnosti a totiž ty, že za vady odpovídá právě žalovaný, z jakého důvodu, v jakém rozsahu a nikoli jiný subjekt, musel tyto okolnosti vad díla nejdříve zjistit a zmapovat. Soudní řízení a poměrně komplikované a rozsáhlé dokazování v tomto řízení pak dokladuje, že se technicky nejedná o jednoduché posouzení. Vzhledem k tomu, že se pak jedná o vady opravitelné, rozhodl soud o žalobě žalobce tak, že návrhu ve světle výše uvedeného vyhověl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., neboť žalobce měl ve věci plný úspěch. Úspěšnému žalobci byla na nákladech přiznána náhrada soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč, náklady právního zastoupení, a to mimosmluvní odměna za celkem 20 úkonů, z toho 19 úkonů dle § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen Vyhlášky), - příprava a převzetí zastoupení, sepis žaloby, návrh ve věci samé ze dne 5.11.2008, doručený dne 26.11.2008, ze dne 5.11.2008, doručený dne 26.6.2009, ze dne 10.12.2009, ze dne 17.5.2010, ze dne 27.8.2008, doručené soudu dne 3.9.2012, ze dne 31.8.2012, účast u jednání dne 3.5.2010, 10.10.2011, 28.11.2011, 21.6.2012, schůzka s klientem dne 5.10.2007, dne 15.6.2009, 30.4.2010, 24.11.2011, 20.6.2012), kdy odměna za jeden úkon činí 5.000,- Kč dle § 9 odst. 1 Vyhlášky ve znění do 7.5.2012 a za 1 úkon (účast u jednání dne 12.6.2013), kdy odměna za tento jeden úkon činí 10.000,- Kč dle § 9 odst. 1 Vyhlášky v platném znění. V tomto řízení by hodnotu práva šlo zjistit jen s nepoměrnými obtížemi, představujícími vypracování znaleckého posudku pro posouzení hodnoty opravy, což je jen pro účely stanovení odměny za právní zastupování nepřiměřené a nehospodárné. Pokud tedy žalobce navrhoval stanovit výši odměny dle hodnoty věci v částce 3.336.375,-Kč, soud z této částky pro vyměření nákladů řízení objektivně vycházet nemůže. Žalobci byla dále přiznána paušální náhrada hotových výdajů ve výši 20 x 300,- Kč stanovená podle § 13 Vyhlášky v platném znění, náhrada za promeškaný čas dle ust. § 14 Vyhlášky za 40 započatých půlhodin á 100,- Kč za cestu k jednání

dne 3.5.2010, 10.10.2011, 28.11.2011, 21.6.2012 a 12.6.2013, 21% DPH ve výši 22.050,- Kč a náhrada cestovného za cestu osobním automobilem BMW 560X, SPZ: 1AS4452 z Benešova do Brna celkem k 5 jednáním soudu a zpět ve výši 14.160,92 Kč (celková vzdálenost cesty tam a zpět činí 260 kilometrů, průměrná spotřeba dle technického průkazu předmětného automobilu je 8,57 litrů 91 B na 100 km, cestovné k jednání dne 3.5.2010 činí 2.762,76 Kč /sazba základní náhrady za 1 km jízdy podle § 157, odst. 4, písmene b) zákoníku práce ve znění § 1, písmene b) vyhlášky č. 462/2009 Sb. ve výši 3,90 Kč, výše průměrných cen pohonných hmot dle § 158, odst. 2 zákoníku práce a § 4 vyhlášky č. 462/2009 Sb. za 1 litr 91 B 28,50 Kč/, cestovné k jednání dne 10.10.2011 činí 2.783,90 Kč /sazba základní náhrady za 1 km jízdy podle § 157, odst. 4, písmene b) zákoníku práce ve znění § 1, písmene b) vyhlášky č. 462/2009 Sb. ve výši 3,70 Kč, výše průměrných cen pohonných hmot dle § 158, odst. 2 zákoníku práce a § 4 vyhlášky č. 462/2009 Sb. za 1 litr 91 B 31,40 Kč/, cestovné k jednání dne 28.11.2011 činí 2.783,90 Kč /sazba základní náhrady za 1 km jízdy podle § 157, odst. 4, písmene b) zákoníku práce ve znění § 1, písmene b) vyhlášky č. 462/2009 Sb. ve výši 3,70 Kč, výše průměrných cen pohonných hmot dle § 158, odst. 2 zákoníku práce a § 4 vyhlášky č. 462/2009 Sb. za 1 litr 91 B 31,40 Kč/, cestovné k jednání dne 21.6.2012 činí 2.914,56 Kč /sazba základní náhrady za 1 km jízdy podle § 157, odst. 4, písmene b) zákoníku práce ve znění § 1, písmene b) vyhlášky č. 462/2009 Sb. ve výši 3,70 Kč, výše průměrných cen pohonných hmot dle § 158, odst. 2 zákoníku práce a § 4 vyhlášky č. 462/2009 Sb. za 1 litr 91 B 34,90 Kč/, cestovné k jednání dne 12.6.2013 činí 2.915,80 Kč /sazba základní náhrady za 1 km jízdy podle § 157, odst. 4, písmene b) zákoníku práce ve znění § 1, písmene b) vyhlášky č. 462/2009 Sb. ve výši 3,60 Kč, výše průměrných cen pohonných hmot dle § 158, odst. 2 zákoníku práce a § 4 vyhlášky č. 462/2009 Sb. za 1 litr 91 B 36,10 Kč. Celkem bylo úspěšnému žalobci přiznáno 154.310,92 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Krajský soud v Brně
dne 26.6.2013

Mgr. Markéta Vdovcová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Lenka Remešová